

Derin Sessizlik

– fuzuliadam · 09 Ekim 2017

Her şeyin o an biteceğini ben o yaşıma gelince anladım.
Sakalım yavaş yavaş soluyordu, sanki sonbahar gibi
Yürümenin acizliği bir illet gibi yakamdaydı
Eski bir pardesü olmuştum, bazı yerleri delik lakin bir o kadar hatırlı

Saat 11 suları, bir yanımda acı kahve, bir yanımda kitabım,
Ne yazdığı anlaşılmas kabul edilen mısralardayım.
Akşam zifiri karanlık lambam ise bir o kadar yorgun,
Seni hatırlamayı zaten her anıma mapus saymışım.

Bir an düşünüyorum da senden başka kaç çiçek kaldı bu dünyada
Hangisinin için sayfalar dolusu sözcük bir anlam kazanacak
Hangisinin bu dünyada yaşatacağı sevgi senden büyük olacak
Yaşamının büyüklüğünü ölmenin de azizliğini kim senin gibi onurlandıracak?